

Forskning och Utveckling

Arbetet på Forsamlingsfakulteten är en mångfacetterad verksamhet, något som vi på ett särskilt sätt försöker lyfta fram i detta nummer av *Hälsning*.

Den allra viktigaste verksamheten på en akademisk institution är naturligtvis *undervisning* (ur lärarens perspektiv) resp. *studier* (ur studentens). För att lärare och studenter ska kunna mötas i klassrummet behövs det en hel del *administration*. Den *sociala gemenskapen* är också viktig för att livet tillsammans ska fungera. Eftersom Forsamlingsfakulteten är en kristen institution, är också *andaktslivet* prioriterat.

Sammanfattningsvis är nog undervisning och andaktsliv de två viktigaste verksamheterna hos oss. Men för att fakulteten ska fungera som avsett behövs ytterligare två saker:

- Till att börja med behövs ett väl fungerande *bibliotek* som har bredd (d.v.s. många böcker i diverse ämnen) och djup (att det är väl sorterat inom områden som är viktiga för att institutionen ska kunna fungera, t.ex. bibelkunskap, dogmhistoria, diakonik).
- Fakulteten behöver också kännetecknas av att där bedrivs *forskning*, även detta med bredd och djup.

De flesta verksamhetsgrenar på vår institution är nog enkla att förstå och motivera för de flesta – men varför satsa på forskning?! Behövs den egentligen?

Forskningen är faktiskt mycket viktig. Tänk på hur det är på våra stora industrier. Där brukar man bunta ihop två ord: *forskning* och *utveckling* (FoU). Det finns alltså anledning att fråga sig: Kan en institution som Forsamlingsfakulteten utvecklas, utan att åtminstone vissa lärare (särskilt de med större tjänster) bedriver avancerad forskning?

Som jag ser det, är forskningen viktig för fakulteten av bl.a. följande skäl:

- När lärarna arbetar med forskning, växer deras eget kunskaps- och kompetensutvecklingsarbete; som en följd av detta, utvecklas också nivån på undervisningen. Forskningsbaserad undervisning är viktig, både för studenter och lärarkår!

- Genom lärarnas forskning kan studenterna få en unik och ofta spännande inblick i vissa specialområden (t.ex. viktiga temata i Hesekiels bok eller reformationens syn på kyrkofäderna).

- Genom den forskning som lärarna bedriver, etableras kontakter med andra forskare i Sverige och inte minst utomlands. Just nu arbetar en av våra lärare med att redigera en bok där författarna kommer från ett halvduzin länder, något som skapar nya, spännande kontakter.

- Genom de forskarkontakter som våra lärare etablerat, blir det lättare att få hit bra föreläsare utifrån, t.ex. till våra bibeldagar – några av föreläsarna vid dessa har varit bland de mest uppmärksammade forskarna i världen inom sitt område.

- Forskning kan också ge överraskande, nya perspektiv. Själv har jag, t.ex., genom min forskning i östafrikansk kyrkohistoria sett nya mönster i hur kristnandet av Sverige en gång gick till.

- Ännu ett perspektiv som inte får glömmas bort: Den forskning som vi bedriver och publicerar idag är ofta en *sådd inför framtiden*. Som kyrkohistoriker tänker jag ofta på detta... Vissa böcker har faktiskt en livslängd på flera hundra år.

Naturligtvis ska man inte överdriva forskningens betydelse.

Det är viktigt att olika slags gåvor finns representerade på en institution, både bland lärare och bland elever. Det är därför värdefullt, om det i lärarkåren också finns sådana som är utpräglade ”praktiker”, med stor erfarenhet från arbetet ute på fältet.

Det är också viktigt att notera att det, med tanke på Forsamlingsfakultetens ekonomiska situation, inte är möjligt att ha utpräglade forskartjänster, d.v.s. att vissa lärare får forska på heltid. I stället ingår forskningen, åtminstone för de lärare som har lite större tjänster, som en integrerad del i tjänsten. Men det är viktigt att så många lärare som möjligt *forskar* – för att institutionen ska kunna *utvecklas*.

Rune Imberg
forskningschef

Kallad att leva i Kristi seger

”I världen får ni lida, men var vid gott mod. Jag har övervunnit världen” (Joh 16:33).

Jesus och lärjungarna är samlade till måltid och Jesus talar till dem. Evangelisten Johannes återger undervisningen, som brukar kallas Jesu avskedstal, i kapitel 13–17. Detta är det allra sista som Jesus säger till sina lärjungar innan talet övergår i Jesu översteprästerliga förbön. Dessförinnan har han talat om för dem att det kommer en tid då han inte längre ska undervisa i liknelser utan tala öppet. Lärjungarna ger då uttryck för sin tro på Jesus, men möts av hans påstående att alla kommer att överge honom.

För en ledare är det i vanliga fall en stor nesa och ett stort problem att bli övergiven av de sina i den avgörande stunden. Jesus är själv medveten om att så kommer att ske. Han talar med lärjungarna om det i förväg, och trots deras löften om motsatsen inträffar det Jesus sagt. Hans ord måste gå i uppfyllelse, för att Skriften skulle gå i uppfyllelse (Sak 13:7). I den situationen är det ändå Jesus som står fast, han är den gode herden som inte sviker. Detta var innebörden av Guds frälsningsplan: att Jesus ensam skulle gå lidandets väg och ensam dö. ”Frälsningen tillhör vår Gud, honom som sitter på tronen, och Lammet” (Upp 7:10). Jesus är den ende medlaren mellan Gud och människa, han gick ensam in i lidandet och han vann själv segern.

Jesus segrade, men segern hör också till varje kristen. Inte så att varje kristens liv är ett liv i total framgång med mänskliga mått mätt. Tvärtom talar Jesus om att hans lärjungar får lida i världen. Johannes skriver i sitt första brev om Antikrist och om falska profeter. Som kristna behöver vi veta att allt som sägs i Guds namn inte är av Gud. Vi behöver därför pröva andarna, men vi behöver inte frukta, säger aposteln: ”Ni, kära

barn, är från Gud och har besekrat dem, ty han som är i er är större än den som är i världen” (1 Joh 4:4). Jesu seger är alltså något som skedde en gång för alla, och hans uppståndelskraft är verksam i var och en som tror på honom.

Jesus uppmanar oss och lärjungarna att vara vid gott mod. Det fanns i antiken en grupp som flitigt använde sig av denna uppmaning: stoikerna. Där handlar det om människans inställning till det svåra i livet. I Jesu uppmaning finns en djupare sanning, då grunden för hans uppmaning ligger i vad han har gjort för oss. Eftersom Jesus har vunnit segern finns det all anledning att vara vid gott mod. Det finns ingen som kan rycka Jesu får ur hans hand.

Att vara förenad med Kristus genom dopet och tron innebär alltså att ha del i Kristi seger. Det finns inget som kan göras mer eftersom ”det är fullbordat” och Kristus redan har sekrat. Men som vi alla märker så pågår kampen fortfarande

”Eftersom Jesus har vunnit segern finns det all anledning att vara vid gott mod.”

i världen. Kampen pågår om varje enskild människa och den kristne kan också erfara kampen i sitt inre.

Så är det vår kallelse att leva våra liv i Kristi seger. Det innebär att sätta tro till och förlita sig på att Kristi seger också räcker för *dig!* Det innebär också att leva i daglig omvändelse, så att det onda inte leder oss vilse och drar oss bort från Jesus. Kraften kommer från honom som redan har sekrat – därför bekänner kyrkan sig till det levande hoppet. Ett liv i Kristi seger är ett evigt liv. Redan nu har vi del i den kommande världens välsignelser, men ännu har vi inte blivit kvitt vare sig djävulen, världen eller vårt eget kött. Låt oss alla be Gud att han ska fullborda sitt verk i oss. När lidande och prövningar kommer får vi i tro gripa om Guds löften. Gud prövar oss inte över vår förmåga och det finns ingen som har makt att dra oss ur hans hand!

”Ty allt som är fött av Gud besekrat världen, och detta är den seger som har besekrat världen: vår tro” (1 Joh 5:4).

Johannes Hellberg
rektor

Skåning 2-2010

Varför just Församlingsfakulteten?

Teologi behandlar de mest spännande frågor som finns! Det är därför inte så konstigt att många studerar teologi utan att ha någon uttalad yrkesbana i åtanke. Andra funderar länge innan de beslutar sig för att ägna några år av sitt liv åt teologisk utbildning. De väver in frågor som berör framtiden, yrkesval, ekonomi och Guds kallelse. När väl beslutet är taget uppstår frågan om studieplats. Också här kommer många frågor. Ger utbildningen vad jag behöver för min framtida yrkesbana? Håller utbildningen tillräckligt hög kvalitet? Hur påverkas mitt andliga liv av utbildningen? Kan jag försörja mig och min familj? Frågorna är många. I överbägandet får man väga saker mot varandra. Här är några saker att beakta när det gäller Församlingsfakulteten i Göteborg:

Teologisk utbildning med kristen utgångspunkt

Församlingsfakulteten ser som sin särskilda kallelse att erbjuda just det som många andra teologiska institutioner saknar: en kristen utgångspunkt. Man kan förstås invända att det är nyttigt för en teologistudent att vistas i en undervisningsmiljö som *inte* är så from, som

kritiskt granskar Bibeln och den kristna tron. Studenten övas i apologetisk skärpa och lär sig hantera de många angrepp som riktas mot kristen tro. Allt blir inte så svart-vitt. Å andra sidan finns otaliga (tragiska och onödiga) exempel på människor som förlorat tron då de inte kunde hantera uppkomna intellektuella hinder för att tro på en Gud som talar genom Bibeln.

En ”teologisk” utbildning med ateistisk/agnostisk utgångspunkt riskerar också att bli ensidig. Studenten skickliggörs förstås på många områden, men riskerar att få undermåliga kunskaper i de områden som faktiskt förutsätter tro. Problem uppstår när teologen i ”kyrkans värld” ska förmedla trons hemligheter, sjukevård och pastoral teologi, medan utbildningen fokuserat på kritiken mot Bibeln och klassisk kristen tro (i bästa fall har studenten fått verktyg att hantera kritiken).

Därmed inte sagt att utbildning med kristen utgångspunkt aldrig ställer de kritiska frågorna eller diskuterar de ateistiska frågeställningarna. Tvärtom i fallet FFG. Teologiska utbildningen på FFG (TU) är akademisk, med forskningsbaserad undervisning, och presenterar vad som lärs ut i den akademiska världen.

Samtidigt ger TU nödvändiga verktyg för att hantera svårigheterna *och* en rejäl portion av god, klassisk teologi, som förstås är vad människor i kyrkans värld längtar efter och vad människor utanför kyrkans värld behöver.

Som ett kvitto på att TU håller hög, internationell, standard blev utbildningen 2009 ackrediterad av *European Evangelical Accrediting Association*. EAAA är ett fristående nätverk av teologiska skolor i Europa med inbördes kvalitetsgranskning. Flera av dessa skolor är ackrediterade av statliga eller nationella ackrediteringsorganisationer – med dessa utbildningar är TU fullt jämförbar! Det innebär bland annat att det är möjligt med fortsatta teologiska studier på avancerad nivå vid ca 400 lärosäten i världen.

Teologisk utbildning i kristen miljö

En miljö kanske inte kan vara ”kristen”, men här avses det faktum att lärarna på skolan är bekännande kristna och att det dagligen hålls andakter på FFG. Teologin [läran om Gud] kan inte bli ett neutralt objekt som undersöks på avstånd. Gud talar i Skriften. Och mötet med Gud i Skriften påverkar en människa. Många

– FFG erbjuder något som är unikt: en seriös djuplodande utbildning med kompetenta lärare! Undervisningen utgår från Guds uppenbarelse i Kristus och Skriften.

Niklas Antonsson, TU2

– Att jag går på FFG beror på att man ser Bibeln som Guds Ord. Man vill bedriva teologiska studier utifrån Bibeln och den evangelisk-lutherska bekännelsen och rusta människor för tjänst i Guds rike.

Henrik Vestergård, TU2

frågor väcks, ibland mycket svåra frågor. Det är angeläget att som student kunna ta frågorna på allvar. Det kan man bäst göra i en trygg och öppen miljö. Det finns självvårdare på FFG, troende lärare och studenter att samtala med och ett kapell för enskild eller gemensam andakt (dagliga morgonböner och middagsböner). Många studenter vittnar om betydelsen av gemenskapen vid kaffeborden och värdet av regelbundna andakter.

Teologisk utbildning för en kristen kyrka

Församlingsfakultetens teologiska profil bygger på Bibeln och den evangelisk-lutherska bekännelsen. Samtidigt drivs FFG av en fristående utbildningsstiftelse och är alltså inte knuten

till något specifikt samfund. Dessutom avstår FFG från att offentligt ta ställning för/emot olika kyrkliga rörelser. Alla intresserade (män och kvinnor, unga och gamla) ska kunna känna sig välkomna, oavsett bakgrund och bekännelse.

Nackdelen med detta är svårigheten att utbilda för specifika yrken eller uppgifter. Fördelen är att TU kan fungera som teologisk grund för tjänst i Guds rike på bred front. Själva målet med utbildningen är att ”förbereda och rusta människor för tjänst i kyrka, mission, samhälle och akademi.”

Tidigare studenter är nu aktiva (avlönat eller oavlönat) i en rad olika kyrkor, missionsorganisationer och skolor. Flera av dessa kontakter har knutits under studietiden. Några har fortsatt med högre teologiska studier, i något fall även doktorandstudier. De viktiga uppgifter som väntar efter avslutade studier tar sig många olika uttryck. FFG bedriver forskning och teologi *för* (inte emot) en kristen kyrka!

Jakob Appell
landssekreterare

Församlingsfakulteten är sedan 2009 ackrediterad medlem av *European Evangelical Accrediting Association* (www.eaaa.eu). På så vis står vi med i ett internationellt nätverk med ca 1 000 medlemskolor.

5 saker att tänka på inför studier på FFG!

- 1. Behörighet.** För antagning på TU krävs grundläggande behörighet för högskolestudier. För den som saknar formell behörighet vi göra en s.k. motsvarandebedömning där vi bedömer det som kallas ”reell kompetens”.
- 2. Ekonomi.** Undervisning på FFG är helt kostnadsfri, men övriga levnadskostnader gör att finansiering ändå blir en aktuell fråga. I nuläget har FFG inte rätt att förmedla studiestöd (bidrag och lån) via CSN men erbjuder studenter stipendier att söka som motsvarar studiebidraget i storlek.
- 3. Boende.** Behöver du flytta till Göteborg kanske du oroar dig för boende. Skulle du inte få tag på något boende har FFG ett kontaktnät som kanske kan vara till hjälp.
- 4. Val av inriktning.** TU består av en ettårig utbildning (teologiskt allmänbildande kurs, jämförbar med *Certificate of Theology*), som kan byggas på med två år till att bli en treårig utbildning (jämförbar med *Bachelor of Theology*). Här väljs fördjupning inom ett av följande områden:
 - a. Systematisk teologi
 - b. Exegetisk teologi
 - c. Missionsvetenskap
- 5. Ansökan.** Du ansöker till TU genom att skicka in ansökningsblankett (som finns på hemsidan eller som du kan få hemskickad med posten) före 15 maj. Efter att din ansökan behandlats meddelas du i god tid innan terminsstart (23 augusti) om du har blivit antagen och du ges all information som behövs för att påbörja studier på TU.

”De höll troget fast vid ... bönerna” – om andaktslivet på FFG

Den som vistas en hel dag på FFG märker snart att det finns ett andaktsliv som har en central plats i huset. På morgonen och vid middagstid ringer någon i klockan och människor strömmar till kapellet för morgonbön (*laudes*) eller middagsbön (*sext*).

Bön och teologi hör ihop

Det står om de första kristna att de ”höll troget fast vid apostlarnas lära, gemenskapen, vid brödsbrytelsen och bönerna” (Apg 2:42). Teologi är fördjupning i apostlarnas lära och det är den hårda kärnan i studierna vid FFG. Men teologi är inte bara något teoretiskt. Det har också med hjärtats troslov att göra – och det tar sig uttryck bl.a. i bön. Enskilt och i gemenskap. Därför vill vi låta livet på FFG präglas av gemensam bön.

De många löftena

David bekänner: ”Herren hör när jag ropar till honom” (Ps 4:4). Redan i Bergspre-

dikan säger Jesus: ”Bed och ni ska få!” (Matt 7:7). ”Vad vill du att jag ska göra för dig?” frågade Jesus den blinde Bartimeus (Luk 18:41) – men ställer ändå frågan. Paulus uppmanar Guds folk: ”Gör er inga bekymmer för något utan låt Gud i allt få veta era önsningar genom åkallan och bön med tacksägelse” (Fil 4:6). Därför vågar vi sätta av mycket tid till bön. På Hans befallning och löften ber vi och vet att det inte är meningslöst.

Bön tillsammans med hela kyrkan

All bön är en gemenskap med alla de andra på jorden som ber i Jesu namn. Vår bön förenas med alla de andras. Men i denna gemenskap vill vi gärna be som man alltid har gjort i kyrkan. De första kristna ”höll fast vid ... bönerna”. Petrus och Johannes gick upp i templet för att be den bön man bad vid nionde timmen (Apg 3:1). Petrus, när han var i Joppe, gick upp på taket vid sjätte timmen för att be (Apg 10:9). De fortsatte med ju-

darnas bönetider. Hos oss tar detta sig uttryck i morgonbön och middagsbön, där vi växelvis läser Psaltaren, sjunger/läser växelsånger, sjunger psalmer/hymner och lyssnar till läsning av Guds Ord, ibland följt av en kort utläggning. Det finns ofta tillfälle till fri bön. Man kan också ta vara på möjligheten att be ensam i stillheten efter den gemensamma andakten.

Bönens gemenskap

På FFG är det nära mellan lärare och studenter liksom övrig personal. När vi sedan möts i kapellet (med plats för knappt 40 personer) för den gemensamma andakten, stärks den goda kristna gemenskapen kring teologistudiet. Jesus säger: ”Där två eller tre är församlade i mitt namn är jag mitt ibland dem.” Människor som ber tillsammans knyts närmare både Jesus och varandra.

Bengt Birgersson
kaplan

– Jag är övertygad om att morgon- och middagsbönerna varit till hjälp, eftersom vi fått höra och läsa Guds Ord mycket där. Vi hoppar inte hit och dit utan läser ur en Bibelbok i taget.
– Vissa utläggningar har varit till särskild välsignelse. Vid en andakt nyligen, blev det tydligt för mig att jag har synd men också att det finns en Frälsare som jag får vända mig till. Det är gott, ja, i själva verket nödvändigt, att inte bli lämnad med synden utan få visas på Jesus!
– Att vi ber med psaltarpsalmer är bra, för genom dem får uttrycka det man ”går” med. Det är också ett sätt att lära sig att be. Medan jag kan undra över innehållet i en del psalmer vi sjunger i psalmboken, känner jag mig trygg med psaltarpsalmerna, eftersom de verkligen är Guds Ord.
– Det är också fint att börja första lektionen på dagen med gemensam bön. Det blir tydligt att läraren är angelägen om att Herren ska vara med. När vi ber *Herrens bön*, så ber vi ju att hans namn ska bli helgat nu när vi ska ha lektion. Visst har vi lektioner utan att först be, men det blir inte samma sak, tycker jag, inte samma trygget över bibelstudiet. Gud hör bön – han är god och vill välsigna – därför är det ju bäst att ofta be till honom!

Joacim Erlandsson, TU2

Församlingsfakultetens bibliotek – en resurs för studier och forskning

På Församlingsfakulteten finns ett teologiskt bibliotek som idag omfattar ca 15 000 titlar. Tanken är att det ska fungera som forskningsbibliotek såväl som bibliotek för studenter och bibelskoleelever. Biblioteket omfattar religionsämnet i stort och blir allt mer komplett för varje år. Inte minst inom exegetik och systematik har vi ett brett sortiment. Vår inriktning på nyförvärv gör att det också är ett komplement till de svenska forskningsbiblioteken.

Större delen av biblioteket är ett referensbibliotek, vilket innebär att du alltid kan räkna med att böckerna finns i huset när du behöver dem.

Katalogen ligger utlagt på internet och är sökbar från vilken dator som helst (du når den från vår hemsida, www.ffg.se).

På personalsidan har det skett en del förändringar under kort tid. Under nästan hela 2009 hade vi glädjen att ha Lisa Eriksson som bibliotekarie hos oss. I december utökades familjen Eriksson

med en dotter och Lisa är nu hemma med henne. Vi önskar dem allt gott och Guds välsignelse.

För vår del har situationen löst sig på ett förnämligt sätt då Christina ”Kiki” Pettersson kunde börja här. Kiki är teol. kand. och arbetar även på folkbiblioteket i Lilla Edet. Välkommen till oss!

Johannes Hellberg

Boka in redan nu!
Sommarbibelskolan 9–13 augusti
Bibeldagarna 19–20 november

Ansökan till Bibelskola Göteborg
senast 9 april
www.bibelskolagoteborg.se

Temadag på Församlingsfakulteten
Diakoni och mission
Fredagen 23 april

På förmiddagen fokuserar vi på kyrkans diakoni. Vad är en diakonal kyrka? Hur bygger man en diakonal församling? Är diakoni ett valfritt ”tillval” för en församling? Eftermiddagen fokuserar på årets stora missionsjubileer i Edinburgh & Kapstaden. Det är i år 100 år sedan konferensen i Edinburgh, som var med om att forma missionstänkandet och missionsarbetet på 1900-talet. Vi står inför nya utmaningar på 2000-talet.

Medverkande:

Alf B. Oftestad, Diakonova, Oslo, författare till *Kirke, felleskap, omsorg: diakonikens historie*

Roland Gustafsson, lärare i missionsvetenskap, FFG m.fl.

Ett hjärta som är villigt att ge

”Säg till Israels barn att de samlar in en offergåva åt mig. Den skall samlas in från alla dem som har ett hjärta som är villigt att ge” (2 Mos 25:2).

Orden är hämtade ur Guds instruktioner till Mose då israeliterna får uppdraget att göra tabernaklet vid Sinai berg. Lägg märke till att Gud inte vill att Mose ska samla in gåvor till tabernaklet från ovilliga människor. Gud vill ha offergåvorna från människor med villiga hjärtan.

Det jag nu skriver är riktat till dig som har ett hjärta som är villigt att ge. Jag vill inte utförligt beskriva vår situation, utan bara redovisa att ekonomin detta läsår ser bekymmersam ut. Bokföringen pekar mot ett rejält underskott (ca 500 000:-). Det är mycket pengar, men vår erfarenhet är att Gud kan förse oss med det vi behöver.

Vi ropar till Herren i våra böner om hjälp i rätt tid! Var med i vår bön – och om hjärtat är villigt...

Johannes Hellberg
rektor